

Embedsstandens Kvalitet, er der ikke nogen Tvivl om.

Jeg skal ganske kort omtale nogle Udtalelser, som den højtærede Statsminister og den højtærede Forsvarsminister er fremkommet med overfor den fremmede Presse angaaende Afrustningsforslaget og Danmarks internationale Stilling. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Interviews, jeg vil kun sige, at jeg tror ikke, at det paa nogen Maade styrker Danmarks Anseelse, at saadanne Udtalelser fremkommer. Den højtærede Statsministers Udtalelser om Neutralitetserklæringen var, for at bruge det mildeste Udtryk, særdeles uklare, og med Hensyn til den Styrke, vi skulde have her til Lands, gjorde det heller ikke noget godt Indtryk, at det maatte rettes fra 30 000 til 13 000. Naar den højtærede Forsvarsminister udtalte, at han vel indsaa, at Danmark kunde blive Krigsskueplads, sandsynligvis vilde blive Krigsskueplads under en saadan Forsvarsordning som den, der er planlagt, var det heller ikke til nogen Gavn for vor internationale Stilling. Men det er ikke min Mening her at ville kritisere i Enkeltheder, hvad der er fremkommet i disse Interviews, det er kun min Mening at henstille, om ikke den overordentlig livlige ministerielle Interview-Virksomhed kunde holdes indenfor Landets Grænser. Den ministerielle Interview-Virksomhed er jo en af de nationale Industrier, hvori vi besidder en Specialitet, det er udenfor enhver Tvivl, der er ikke noget Ministerium, der tilnærmelsesvis kan komme op mod vort med Hensyn til at behandle alle Spørgsmaal ogsaa af allerintimeste Art i Interviews med Pressen. Nu skal man naturligvis ikke være alt for streng overfor saadanne nationale Specialiteter, men jeg siger: Lad os nøjes med det, lad os glæde os over det, for saa vidt vi kan glæde os, i Hjemmeforbruget; til Eksport egner denne nationale Specialitet sig afgjort ikke.

Jeg skal saa tilføje et Par Ord med Hensyn til den højtærede Undervisningsministers Optræden i det færøske Sprogspørgsmaal. Der er andre her i Tinget, som sidder inde med betydelig mere Kendskab til disse Sager end jeg, jeg ønsker kun at paapege, at efter min Mening og efter mit Partis Mening er det urigtigt og skadeligt, at den højtærede Minister greb ind paa den Maade, hun her har gjort. Hun griber for det første ind paa et Omraade, hvor det burde overlades til Lagtinget at tage Initiativet,

og griber ind til Fordel for en Opfattelse, som kun vil kunne svække det danske Sprogs Stilling paa Færøerne. Det er ikke en dansk Ministers Sag at tage et Initiativ af denne Art og heller ikke en dansk Ministers Sag, synes jeg, at svække den Retning paa Færøerne, der særlig arbejder for Tilknytning til Danmark og for Bevarelsen af Rigsheden uforstyrret. Den højtærede Statsminister talte smukke og gode Ord oppe paa Færøerne, men jeg vilde have ønsket, at der ikke var kommet dette Efterspil, hvor han ikke længere optraadte som Danmarks Repræsentant, ikke længere optraadte som den, der havde hele Rigets Tarv at varetage, som jeg erkender, at han ellers gjorde det ved sine Udtalelser, men hvor han optraadte som Partimanden, der for at opnaa partipolitiske Fordele for Socialdemokratiet vilde svække Sambandspartiet, der i og for sig ikke har noget med dansk indre Politik at gøre.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med paa ny at fremhæve, at det, som er det afgørende for Vinterens Politik, er, hvor langt der kan naas med Hensyn til en Fastlæggelse af Valutapolitikken og med Hensyn til at lette Deflationskrisen og gøre den saa kort og saa lidet skadelig som muligt. Dette fører ind paa en Række store og vigtige Lovgivningsomraader. Jeg har ment at burde paapege, at de Bidrag, Regeringen synes at ville give til Løsningen af den Del af Opgaven, der har med Lettelsen af Deflationskrisen at gøre, ikke berettiger til store Forventninger, hverken skattepolitisk eller paa andre Omraader.

Pürschel: Dette er Begyndelsen til denne Rigsdagssamling, at Statsministeren holdt sin med saa store Forventninger imødesete Trontale, og at dyb Skuffelse lagde sig over Statsministerens mange Venners Ansigter, da de hørte den. Thi hvor var den hende, den sejrtræ, handlekraftige Socialisme, hvor var Foragten for de tomme Talemaader? Borte. Trontalen begyndte som alle den Slags Værker med en Forsikring om, at vort Forhold til fremmede Magter — jeg havde nær sagt alle fremmede Magter, men det staar der ikke — var venskabeligt og udviklede sig tilfredsstillende. Det er virkelig meget interessant og egnet til at vække Tilfredshed i vide Kredse. Noget lignende er ganske vist sagt i enhver Trontale, der nogen Sinde er holdt, selv under de mest spændte, udenrigspolitiske Forhold. Man synes at kende